

§ 2. Odznaka jest trzystopniowa: złota, srebrna i brązowa.

§ 3. Odznaka jest zaszczytnym wyróżnieniem zawodowym i może być nadawana:

- 1) pracownikom energetyki zawodowej, przemysłowej i komunalnej zatrudnionym w elektrowniach, elektrociepłowniach i ciepłowniach, zakładach przesyłających i rozdzielających energię elektryczną i ciepłą, zakładach zaplecza produkcyjno-remontowego i usługowego energetyki, pracownikom kierownictwa i dozoru technicznego energetyki za osiągnięcia w pracy zawodowej i szczególnie wkład w rozwój energetyki,
- 2) pracownikom instytutów naukowo-badawczych, ośrodków badawczo-rozwojowych i innych jednostek naukowo-badawczych za szczególne osiągnięcia w zakresie nowych rozwiązań technicznych w energetyce oraz prac badawczych i wdrożeniowych w zakresie zastosowań energii jądrowej,
- 3) pracownikom zatrudnionym w zakładach, których działalność stanowi bazę paliwową dla energetyki, za szczególnie wkład w opracowywanie i wdrażanie nowych technologii przygotowywania paliw dla energetyki, rozszerzanie bazy surowcowej paliw przez stosowanie nowych paliw w procesie produkcji energii elektrycznej i ciepłej,
- 4) pracownikom biur projektowych oraz przedsiębiorstw budowlanych i budowlano-montażowych realizujących inwestycje energetyczne, pracownikom zakładów wytwórczych urządzeń dla energetyki za szczególne osiągnięcia we wdrażaniu najnowszych osiągnięć techniki światowej w zakresie realizacji budów energetycznych i produkcji urządzeń oraz unowocześnienia i rozwoju energetyki,
- 5) pozostałym pracownikom resortu energetyki i energii atomowej za osiągnięcia w długotrwałej pracy zawodowej i społecznej w dziedzinie energetyki,
- 6) innym osobom szczególnie zasłużonym dla rozwoju energetyki,
- 7) obywatelom państw obcych za zasługi położone w rozwoju i umacnianiu współpracy międzynarodowej w dziedzinie energetyki i energii atomowej.

§ 4. 1. Odznakę nadaje Minister Energetyki i Energii Atomowej osobom zatrudnionym:

- 1) w jednostkach organizacyjnych podległych Ministerwi Energetyki i Energii Atomowej — na wniosek kierownika tej jednostki organizacyjnej,
- 2) w jednostkach organizacyjnych podległych lub nadzorowanych przez innych ministrów (kierowników urzędów centralnych) — na wniosek właściwego ministra (kierownika urzędu centralnego),
- 3) w jednostkach organizacyjnych podległych terenowym organom administracji państwowej lub przez nie nadzorowanych — na wniosek właściwego wojewody lub prezydenta miasta stopnia wojewódzkiego,
- 4) w organizacjach spółdzielczych oraz działaczom i pracownikom organizacji społecznych — na wniosek rządów centralnych związków spółdzielni i organizacji społecznych.

2. Wręczenia odznaki i legitymacji dokonuje Minister Energetyki i Energii Atomowej lub upoważniona przez niego osoba.

§ 5. Pracownicy wyróżnieni odznaką i spełniający na równi z innymi pracownikami wymagane warunki mają pierwszeństwo:

- 1) przy przedstawianiu do orderów i odznaczeń,
- 2) w awansowaniu,
- 3) w kierowaniu na szkolenie i doskonalenie zawodowe,
- 4) w korzystaniu z wszelkiego rodzaju świadczeń socjalnych.

§ 6. 1. Utrata odznaki następuje w razie prawomocnego skazania wyróżnionego na karę pozbawienia praw publicznych.

2. Minister Energetyki i Energii Atomowej może pozbawić odznaki w razie stwierdzenia, że jej nadanie nastąpiło wskutek wprowadzenia w błąd lub że osoba wyróżniona stała się niegodna posiadania odznaki.

§ 7. Minister Energetyki i Energii Atomowej ustali wzór odznaki oraz zasady i tryb jej nadawania.

§ 8. Koszty odznaki oraz wydatki związane z jej nadawaniem są pokrywane z budżetu Ministerstwa Energetyki i Energii Atomowej.

§ 9. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: *P. Jaroszewicz*

154

ZARZĄDZENIE Nr 43 PREZESA RADY MINISTRÓW

z dnia 2 sierpnia 1976 r.

w sprawie najmu lub dzierżawy budynków i lokali mieszkalnych w celach turystyczno-wypoczynkowych oraz zakwaterowania pracowników.

W celu pełnego wykorzystania miejsc w społecznościach zakładach turystyczno-wypoczynkowych i hotelach pracowniczych oraz dostosowania umów najmu lub dzierżawy budynków i lokali mieszkalnych, zawartych przez

uspołecznione jednostki organizacyjne z osobami fizycznymi, do obowiązujących przepisów oraz zapewnienia pełnej gospodarności w tym zakresie zarządza się, co następuje:

§ 1. Najem lub dzierżawa budynków i lokali mieszkalnych od osób fizycznych, zwane dalej „najmem lokali i budynków”, mogą być dokonywane przez państwowe jednostki organizacyjne po uprzednim pełnym wykorzystaniu na cele:

- 1) turystyczno-wypoczynkowe — uspołecznionych zakładów hotelarskich oraz innych uspołecznionych obiektów, które mogą być czasowo użyte do tych celów,
- 2) zakwaterowania pracowników — uspołecznionych hoteli pracowniczych.

§ 2. 1. Miejsca noclegowe i żywieniowe w domach wypoczynkowych zakładów pracy oraz w innych środowiskowych obiektach turystyczno-wypoczynkowych, które okresowo nie są całkowicie lub w części wykorzystywane, podlegają zgłoszeniu.

2. Miejsca noclegowe i żywieniowe, które nie są okresowo wykorzystywane na własne potrzeby, podlegają zgłoszeniu w terminie do dnia 1 października każdego roku w Funduszu Wczasów Pracowniczych, który zapewnia ich sprzedaż w następnym roku.

3. Jeżeli Fundusz Wczasów Pracowniczych nie potwierdzi wykorzystania wolnych miejsc w terminie dwóch miesięcy od dnia ich zgłoszenia, miejsca takie podlegają zgłoszeniu we właściwym państwowym terenowym przedsiębiorstwie turystycznym lub jednym z krajowych biur podróży. Zgłoszenie powinno być dokonane w terminie umożliwiającym akwizycję i sprzedaż wolnych miejsc, najpóźniej w okresie miesiąca od dnia otrzymania odmowy wykorzystania miejsc przez Fundusz Wczasów Pracowniczych.

4. Jeżeli w wyjątkowym wypadku, uzasadnionym względami, których nie można było przewidzieć, zgłoszenie nie zostało dokonane do dnia 1 października, wolne miejsca noclegowe i żywieniowe podlegają niezwłocznemu zgłoszeniu we właściwym okręgowym biurze skierowań Funduszu Wczasów Pracowniczych, najpóźniej jednak w terminie czterech miesięcy przed okresem ich wykorzystania.

5. Miejsca noclegowe i żywieniowe, które z nieprzewidzianych przyczyn nie mogą być wykorzystane w toku bieżącej eksploatacji, podlegają zgłoszeniu we właściwym okręgowym biurze skierowań Funduszu Wczasów Pracowniczych lub w miejscowym państwowym biurze zakwaterowania bądź w jednostce, która wykonuje funkcje państwowego biura zakwaterowania, zwanej dalej „biurem zakwaterowania”.

6. Obowiązek zgłoszenia wolnych miejsc noclegowych i żywieniowych spoczywa na kierowniku domu wypoczynkowego lub innego obiektu turystyczno-wypoczynkowego. W razie braku możliwości wykorzystania zgłoszonych miejsc instytucje określone w ust. 2, 3 i 4 są obowiązane udzielić odpowiedzi w formie pisemnej.

7. Przepisy ust. 1—6 nie dotyczą budynków i lokali resortów obrony narodowej oraz spraw wewnętrznych.

§ 3. Sprzedaż wolnych miejsc noclegowych i żywieniowych przez przedsiębiorstwa i biura, o których mowa w § 2 ust. 3, jest dokonywana zgodnie z przepisami obowiązującymi ogólnie dostępne zakłady hotelarskie, a w szczególności normującymi poziom oraz ceny usług hotelarskich i gastronomicznych.

§ 4. Najem lokali i budynków w celu zakwaterowania pracowników powinien być ograniczony do wypadków niezbędnych ze względu na racjonalne zatrudnienie lub przemieszczenie kadr, a zwłaszcza ze względu na konieczność zakwaterowania pracowników wykonujących pracę w zmiennym miejscu lub zatrudnienia na stałe pracowników zamiejscowych, którym zgodnie z przepisami należy zapewnić zakwaterowanie.

§ 5. 1. Najem lokali i budynków w celu zakwaterowania pracowników może nastąpić po uzyskaniu na zawarcie konkretnej umowy zgody kierownika jednostki nadzędnej nad jednostką najmującą lokal lub budynek, wyrażonej w porozumieniu z właściwym terenowym organem administracji państwowej stopnia wojewódzkiego.

2. Zgoda, o której mowa w ust. 1, może być udzielona generalnie, jeżeli najem lokali lub budynku dotyczy zakwaterowania pracowników wykonujących pracę w zmiennym miejscu.

§ 6. 1. Najem lokali i budynków w celach turystyczno-wypoczynkowych oraz zakwaterowania pracowników może być dokonywany wyłącznie na zasadach określonych zarządzeniem Przewodniczącego Głównego Komitetu Kultury Fizycznej i Turystyki w sprawie organizacji wynajmowania pokoi gościnnych.

2. W miejscowościach, w których działają biura zakwaterowania, najem lokali i budynków w celach turystyczno-wypoczynkowych oraz zakwaterowania pracowników może następować wyłącznie za pośrednictwem tych biur.

3. Umowy najmu lokali i budynków, z wyjątkiem zawartych za pośrednictwem biur zakwaterowania, podlegają zarejestrowaniu w terenowym organie administracji państwowej stopnia podstawowego, właściwym ze względu na miejsce zamieszkania wynajmującego.

§ 7. 1. Państwowe jednostki organizacyjne najmujące lokale lub budynki nie mogą:

- 1) zbywać lub wypożyczać wynajmującemu mebli oraz innych przedmiotów wyposażenia lokali i budynków,
- 2) dokonywać remontów i modernizacji najętych lokali i budynków,
- 3) wyposażać we własne meble oraz inne przedmioty najętych lokali i budynków.

2. Zakaz, o którym mowa w ust. 1 pkt 1, nie dotyczy sprzedaży zbędnych mebli oraz innych przedmiotów wyposażenia, które zostały wycofane z użycia przez jednostkę najmującą lokal lub budynek.

3. Sprzedaż zbędnych mebli oraz innych przedmiotów wyposażenia wycofanych z użycia jest dokonywana zgodnie z przepisami w sprawie zasad i trybu ustalania cen przedmiotów niepełnowartościowych. Strony mogą ustalić w umowie, że należność będzie płaćta w ratach.

§ 8. Terenowe organy administracji państwowej zapewnią systematyczną kontrolę przestrzegania zasad najmu lokali i budynków, a w szczególności przepisów dotyczących cen, wymagań higieniczno-sanitarnych, wyposażenia oraz przepisów podatkowych.

§ 9. 1. Ministrowie, kierownicy urzędów centralnych oraz terenowe organy administracji państwowej stopnia

wojewódzkiego dokonają oceny umów najmu lokali i budynków, zawartych przed wejściem w życie zarządzenia, z punktu widzenia zasadności oraz zgodności tych umów z obowiązującymi przepisami.

2. Jeżeli wyniki dokonanej oceny wskazują na celowość rozwiązania umowy, należy dokonać niezwłocznie jej wypowiedzenia.

3. Umowy, których utrzymanie jest niezbędne, zawarte z naruszeniem obowiązujących przepisów, powinny być niezwłocznie do nich dostosowane.

§ 10. Przewodniczący Głównego Komitetu Kultury Fizycznej i Turystyki w uzgodnieniu z Centralną Radą Związków Zawodowych oraz Ministrem Pracy, Płac i Spraw Socjalnych ustali:

- 1) szczegółowe zasady wykorzystywania miejsc noclegowych i żywieniowych, które nie są wykorzystywane okresowo lub w toku bieżącej eksploatacji,

- 2) zasady dodatkowego premiowania pracowników środowiskowych obiektów turystyczno-wypoczynkowych za wykorzystanie miejsc noclegowych i żywieniowych przez instytucje określone w § 2.

§ 11. Ministrowie, kierownicy urzędów centralnych oraz terenowe organy administracji państwowej zapewnią pełne wykorzystanie obiektów, które mogą być użyte na cele hotelarskie, zgodnie z zarządzeniem nr 8 Prezesa Rady Ministrów z dnia 13 stycznia 1969 r. w sprawie czasowego wykorzystywania szkół, internatów i innych obiektów na potrzeby turystyczne lub hotelarskie (Monitor Polski Nr 2, poz. 12).

§ 12. Zaleca się organizacjom spółdzielczym i społecznym stosowanie przepisów zarządzenia.

§ 13. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem 1 września 1976 r.

Prezes Rady Ministrów: *P. Jaroszewicz*

155

ZARZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 6 sierpnia 1976 r.

w sprawie upoważnienia Narodowego Banku Polskiego do wprowadzenia przez powszechne kasy oszczędności lokacyjnych wkładów oszczędnościowych.

Na podstawie art. 38 ust. 2 ustawy z dnia 12 czerwca 1975 r. — Prawo bankowe (Dz. U. Nr 20, poz. 108) zarządza się, co następuje:

§ 1. Upoważnia się Narodowy Bank Polski do wprowadzenia przez powszechne kasy oszczędności lokacyjnych bonów oszczędnościowych na okresy 5-letnie.

§ 2. 1. Osobom wnoszącym lokacyjne wkłady oszczędnościowe powszechne kasy oszczędności wydają jako dowód przyjęcia tych wkładów lokacyjne bony oszczędnościowe, zwane dalej „bonami”.

2. Powszechne kasy oszczędności wydają bony o wartościach nominalnych 1.000 zł, 10.000 zł i 25.000 zł.

§ 3. 1. Bon jest dokumentem na okaziciela, stanowiącym dowód zawarcia umowy o lokacyjny wkład oszczędnościowy na okres 5 lat i zawiera 6 kuponów odsetkowych.

2. W razie utraty bon nie podlega umorzeniu.

§ 4. 1. Odsetki od bonu są płatne po upływie każdego roku od dnia sprzedaży bonu na podstawie kuponów odsetkowych w wysokości 6% za każdy ubiegły okres roczny.

2. W razie niedotrzymania umowy o wkład terminowy i zgłoszenia bonu do wykupu przed upływem 5 lat posiadacz bonu otrzymuje jego wartość nominalną oraz odsetki obliczone w stosunku rocznym:

1) w pierwszym roku	3,0%
2) w drugim roku	4,0%
3) w trzecim i czwartym roku	4,5%
4) w piątym roku	5,0%

wartości nominalnej bonu za czas od dnia sprzedaży bonu do dnia wypłaty — po potrąceniu odsetek wypłaconych na podstawie kuponów odsetkowych. Gdyby kwota odsetek do wypłaty była niższa od odsetek wypłaconych na podstawie kuponów odsetkowych, różnicę potrąca się przy wykupie bonu z jego wartości nominalnej.

3. Jeżeli posiadacz bonu nie skorzysta z możliwości realizacji odsetek po upływie poszczególnych okresów rocznych i podejmie odsetki po upływie 5 lat, otrzymuje premię w wysokości odsetek za 1 rok.

4. Po upływie okresu 5-letniego bony podlegają wykupowi przez okres dalszych 5 lat według nie zmienionej stopy procentowej. W tym wypadku nie stosuje się przepisu ust. 3.

5. Po upływie 10 lat od dnia sprzedaży bon traci ważność.

§ 5. 1. Sprzedaż bonów oraz realizacja kuponów odsetkowych są dokonywane przez powszechne kasy oszczędności, ich ekspozytury i agencje oraz placówki pocztowe.

2. Wykupu bonów dokonują powszechne kasy oszczędności i ich ekspozytury.